

Tasnádszántó, 1905. június 29. – Budapest, 1962. június 29.

Tisztviselő családban született. Szülei az 1910-es években a fővárosba költöztek, így Budapesten végezte iskolai tanulmányait. Kereskedelmi érettségit szerzett, majd beiratkozott a Magyar Királyi Pázmány Péter Tudományegyetemre, ahol két féléven keresztül közgazdaságtant hallgatott, tanulmányait megszakította, dolgozni kezdett. Különböző cégek alkalmazottja volt, majd önállósította magát; textil-nagykereskedő lett. A második világháború idején munkaszolgálatos volt, majd bekapcsolódott az antifasiszta ellenállási mozgalomba. Üldözötteket rejtegetett, az illegális kommunista mozgalmat pénzzel és iratokkal támogatta, segítette. Budapest felszabadítása után néhány hónapig a Magyar Kommunista Párt tagja volt, a II. kerületi rendőrségen szolgált. Később ismét kereskedelemmel foglalkozott, egy fonálkereskedelemre szakosodott részvénytársaság vezetője lett. 1947. augusztusában csatlakozott a Magyar Függetlenségi Párthoz. 1947. augusztus 31-én a párt nagy-budapesti választókerületéből került be a törvényhozásba, de már 1947. november 18-án bejelentették kilépését a Magyar Függetlenségi Pártból, majd másnap lemondott mandátumáról is. 1949-ben letartóztatták, s 50 hónapra internálták, mert a Rajk-perben kivégzett Pálffy Györggyel állt üzleti kapcsolatban. 1953-ban Kistarcsáról szabadult. Az Egyesült Izzó revizora lett, majd az ARTEX Külkereskedelmi Vállalat üzletkötője volt. Később a Siemens vállalat export-import vállalatának megalakításában s vezetésében vett részt; utolsó munkahelyén szövetkezeti főkönyvelő volt.